

عنوان مقاله:

مقایسه عملکرد اقتصادی گوسفند و بز متکی به مرتع در استان تهران و اصفهان

محل انتشار:

(مجله تحقیقات مرتع و بیابان ایران، دوره 19، شماره 3 (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسنده:

محمد فیاض - مربی پژوهشی، بخش تحقیقات مرتع، موسسه تحقیقات جنگلها و مرتع کشور

خلاصه مقاله:

سیستم سنتی بپردازی از مرتع پیشترین سهم را در بپردازی از مرتع کشور برای تولیدات دامی دارد. جمعیت دام مازاد بر ظرفیت مرتع در این روش بپردازی، علاوه بر تغییر در ترکیب پوشش گیاهی و تخریب مرتع، باعث کاهش بازدهی دام نیز می‌شود. شناخت دامهای با عملکرد اقتصادی بیشتر زمینه کاهش دام با حفظ درآمد را در بپردازی پایدار از مرتع فراهم می‌نماید. در این تحقیق در استانهای تهران و اصفهان دو نوع دام در سه طبقه سنی در گله هایی با دو ترکیب گوسفند زندی، بزومی در استان تهران و گوسفند نائینی و بز بومی در استان اصفهان بررسی گردید. هزینه بررسی سرانه هزینه هر راس دام در استفاده از هر یک از منابع علوفه ای (مرتع، پس چر مزارع و علوفه دستی) به تفکیک نوع دام و بر مبنای مدت استفاده محاسبه شد. درآمد بدست آمده براساس وزن دام مورد فروش در زمان عرضه به بازار محاسبه گردید. درآمد سایر محصولات دامی نظیر شیرو فراورده های مرتبط با آن، پشم، مو و کرک حاصل از گله و نیز بره زایی در درآمد دام منظور گردید. طرح براساس پایه آماری اسپلیت پلات که در آن تیمار اصلی نوع دام (گوسفند و بز) و تیمار فرعی سن دام (در طبقات سنی تا سه سال، ۴ تا ۶ سال و بیش از ۶ سال) انجام شد. نتایج نشان داد که تفاوت های آشکاری بین میزان تولیدات در گله های دو استان و ج دارد. از سویدیگر در بین وزن بره ها و بزرگاله های بدست آمده از گله نیز تفاوت معنی دار وجود دارد. براساس نتایج آماری سن دام بر وزن بره ها و بزرگاله ها م وثیر بوده است، به نحویکه بهترین سن بره زایی برای هر دو نژاد گوسفند نائینی و زندی و هم در بره های بومی ۳ تا ۶ سال تعیین گردید. البته در هر دو استان اصلی ترین منبع درآمد گوسفند بوده و بز عمده تأمین کننده نیاز خانوارهای دامداری باشد.

کلمات کلیدی:

گوسفند، بز، اصفهان، تهران، مرتع، اقتصادی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1632785>
